může pouhou úpravou svých předpisů zaručiti, že tohoto cíle bude vždy dosaženo. Neboť tento výsledek závisí i na činitelích, kteří se zákonnému normování vymykají, totiž především na stranách a jejich mravních hodnotách a pak na zdatnosti a pohotovosti soudců. Proto se musí procesní řád snažiti alespoň o to, aby se, pokud lze, k onomu požadavku svou úpravou přibližoval. To naše osnova také činí.«

Dům čsl. právníků.

V květnu t. r. vydáno bylo za redakce dra Formana 1. číslo nového čtvrtletního stavovského časopisu »Ústředí, orgán čsl. právníků«. O nejdůležitějším úkolu spolku Ústředí čsl. právníků, spočívajícím v postavení domu čsl. právníků v Praze, uvádí min. r. dr. O. Kučera (str. 7):

»V Právnickém domě projevovala by se součinnost všech právníků: ve zřízení příruční odborné knihovny, přednáškové síně, místností spolkových, pensionátu, právnického musea a nakladatelství. Dnes, za necelých šest měsíců po Prvním odborovém sjezdu čsl. právníků dosáhl Fond pro postavení právnického domu v Praze, zřízený při Ústředí čsl. právníků, již výše téměř 150.000 Kč. Ústředí nespokojilo se s těmito nahodilými příspěvky jednotlivců a jeho domácí rada usnesla se ve své únorové schůzi tohoto roku zahájiti systematickou akci prodeje »stavebních kamenů« či »cihel« po 5 Kč mezi československými právníky. Zatím bylo jich vytištěno 20.000 a právě bylo započato s jich rozesíláním.«

Určitost a přípustnost žalobního petitu o splnění dodávací smlouvy.

Velmi zajímavé postřehy přináší článek Dra Arnošta Hochbergera, uveřejněný pod hořejším titulem v Richterzeitung 1937, str. 75 a násl.

Pisatel odvolává se tam na rozh. Vážný 9656, 4612 a 10.487 a přimlouvá se za to, aby i žalobní petity, domáhající se všeobecně dodržení smlouvy, na př. o dodávání mléka, piva a pod. za sjednaných podmínek, byly uznány za dostatečně určité a za způsobilé k exekuci podle § 353 nebo 354 ex. ř.

Oposiční žaloby proti nemocenským pojišťovnám.

Pod tímto nadpisem uveřejnil Adolf Kania ve Svépomoci, listu pro sociálně pojišťovací zákonodárství, roč. 44, 1937, str. 56, tyto zajímavé vývody:

»Zákonem z 19. ledna 1928, č. 23 Sb. z. a n., byl mimo jiné doplněn § 1 ex. ř., kde ve výpočtu exekučních titulů bylo speciálním ustanovením č. 19 stanoveno, že exekučním titulem jsou platební výměry o pojistném nositelů sociálního pojištění, které jsou podle platných předpisů vykonatelné, dále pravoplatná rozhodnutí soudů sociálně pojišťovacích a smíry před nimi ujednané. Od tohoto okamžiku je třeba vykonatelné platební výměry nemocenské pojišťovny subsumovati pod toto ustanovení § 1, č. 19 ex. ř., ježto § 35 ex. ř. nebyl vůbec změněn, neplatí aspoň dosud ustanovení § 35, odst. 2, druhé věty ex. ř. pro exekuční tituly v § 1, č. 19 ex. ř. uvedené, jak výslovně praví rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně z 5. dubna 1930 (č. 9807 Vážný). Jest přisvědčiti názoru nejvyššího soudu, že skutečně aspoň dosud, pokud nebude opraven § 35 ex. ř., jest podati námitky proti nároku, pro který byla exekuce povolena na základě platebních výměrů a rozhodnutí sociálně pojišťovacích ústavů a jejich soudů, u soudu, u kterého povolení exekuce v I. stolici bylo navrženo, a to oposiční žalobou. V poslední době přisvědčil tomuto názoru i nejvyšší správní soud, který rozhodnutím z 11. prosince 1936, č. 17.029/36, vyslovil zásadu, že o námitkách podle § 35 ex. ř., směřujícím proti vykonatelnému platebnímu výměru nemocenské pojišťovny, jakožto exekučnímu titulu podle § 1, bod 19 ex. ř. ve znění novely č. 23/1928 Sb. z. a n., rozhodují řádné soudy.«

Vinkulace pojistek.

V Pojistném praktiku 1936/1 jest na str. 7 velmi instruktivní článek o rozdílech mezi zástavním právem a vinkulací pojistek.

Těmto otázkám věnuje se v poslední době stále větší pozornost v odborných časopisech. Zapomíná se, že soustavně všechny otázky sem spadající byly již jednou zpracovány, a to v knize ing. com. Vladimíra Veselého, »O právní povaze pojistky a o zástavě, vinkulaci,